

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
 ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ. ΒΕΛΛΙΔΗΣ

ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Ι. ΜΠΗΤΟΣ

ΤΟΞΕΥΜΑΤΑ

Η ΒΟΥΛΗ έκανε την περασμένην Τετάρτην. Το λυπηρόν γεγονός δημοσιεύεται με παχειά στοιχεία εις την... σημερινήν «**Εστία**» μερικῶν ἐγχωρίων ἐφημερίδων με... ιδιαίτερον «**Τηλέγραφον**»!

ΠΕΓΕΤΑΙ ὅτι τὸ πῦρ ἐτέθη ἀπὸ τὸν Καλοριφέρ, τὸν τρομερὸν αὐτὸν Γάλλον ἀναρχικόν, ὁ ὁποῖος ἐπυρόλησε πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν τὰ ἀνάκτορα τῶν Ἀθηνῶν. Αὐτὸ τοῦλάχιστον ἐπιδεγράφησαν εἰς τὰς ἐφημερίδας τῶν οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει Εὐρωπαῖοι δημοσιογράφοι.

ΑΙ ΔΙΚΑΙ ΜΑΣ ὅμως πληροφοροῖαι εἶναι ἐντελῶς διαφορετικαί. Καθὼς μᾶς γράφει ὁ ἀνταποκριτής μας, ἐμπροσθαί τῆς Βουλῆς εἶναι οἱ... βουλευταί. Ἡ πυρετώδης ἐργασία, τὴν ὁποίαν ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου διεξάγουσιν πρὸς ἐξόφλησιν τῶν μνησίων ἀποδείξεων τῶν, ὁ διὰ πυρὸς πόθος τῶν νὰ ἀυξήσουν τὰ ἐπιδόματα τῶν, ὁ ἐνθερμὸς ζήλος τῶν νὰ παρατείνουν τὰς ἐργασίας τῆς Βουλῆς μέχρι τῆς 30ης Ὀκτωβρίου πρὸς τούτοις τὸ θερμομαίμων τῶν θερμοκεφάλων βουλευτῶν, προεξάρχοντος τοῦ κ. Μπούσιου καὶ τοῦ Τζαχίτ βέη, συνετέλεσαν εἰς τὴν ὑπερθέρμανσιν τῆς βουλευτικῆς ἀτμοσφαιρας καὶ τὴν πυρόλησιν τοῦ βουλευτηρίου.

Τοιοῦτοτρόπως ἀποδεικνύεται ἅπαξ ἔτι ὡς ὀρθὴ ἡ παροιμία «τ' ἀπὸ τὸ ξεῖδι τ' ἀγγεῖο τ' χαλνάει». Τὸ δυστύχημα εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν εἶναι ὅτι κατεστράφησαν ὅλα τὰ ἀρχεῖα καὶ μαζὺ μ'

αὐτὰ ἐχάθησαν διὰ παντὸς οἱ φιλιππικοί, τοῖς ὁποῖοις ἀπήγγειλε πέρουσιν ὁ κ. Δρίζης.

ΕΝ Τῷ ΜΕΤΑΞΥ οἱ βουλευταί μας ἔμειναν δίχως στέγην καὶ χωρὶς ἐργασίαν. Θοῆνος καὶ κλαυθμὸς πολλὸς εἰς τὰ βαλάντια, ἀλλὰ καί... φαγούρα δυνατὴ εἰς τὰ δύο... ἡμισφαίρια τῶν διότι οἱ ἀξιότιμοι πατέρες τοῦ ἔθνους ἐκινδύνεον νὰ ὑποστοῦν τὰς συνεπειὰς τοῦ νόμου περὶ ἀλυστῶν, τὸν ὁποῖον με τὴν χάριεκακίαν ἐψήφισαν πέρουσι διὰ τοῖς... ἄλλους καὶ νὰ ἰδοῦν αἰθνηδίως νὰ ἐφαρμόζεται καὶ εἰς αὐτοῖς ἡ παροιμιώδης «μία παρὰ τεσσαράκοντα». Δι' αὐτὸ καὶ ἔσπευσαν ἄρον-ἄρον νὰ κρυφθοῦν εἰς τὴν λέσχην τῶν, ὅπου θὰ ἐξακολουθήσουν τὰ λεσχηνεῦματά τῶν, ἀφ' οὔ προηγουμένως δεχθοῦν μίαν δυνατὴν ψυχρολουσίαν ἀπὸ τὸν Χακὴ Πασά διὰ τὸν ὄρον νέας πυρκαϊᾶς ἐκ τῶν ἑλογοῶν λόγων τοῦ κ. Δίγκα.

ΟΥΔΕΝ κακὸν ἄμικτον καλοῦ. Ἡ πυρκαϊὰ τοῦ Τσεραγάν, μέγα δυστύχημα αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ θὰ ἔχη ὡς εὐχάριστον ἀποτέλεσμα τὴν... Τουρκοελληνικὴν συμμαχίαν καὶ ἐπιμαχίαν. Ἦοχιδε πράγματι νὰ συζητῆται σοβαρῶς μετὰξὺ τοῦ ἐνωτικοπροοδευτικοῦ κόμματος ἡ ἰδέα τῆς προσεγγίσεως πρὸς τὴν Ἑλλάδα λόγῳ τῆς ταυτότητος τῶν τυχῶν τῶν δύο ὁμόρων Κρατῶν. Σκεφθῆτε: ἐπανάστασις ἐδῶ, ἐπανάστασις κ' ἐκεῖ. Νεοτουρκικὸν Κομιτάτον ἐδῶ, Στρατιωτικὸς Σύνδεσμος ἐκεῖ. Σεβκέτ ἐδῶ, Ζορμπάς ἐκεῖ. Πυρκαϊὰ τῶν Ἀνακτόρων ἐκεῖ, πυρκαϊὰ τοῦ Βουλευτηρίου ἐδῶ. Ἐπιβεβλημένος Προθυπουργὸς ὁ Μαυρομιχάλης ἐκεῖ, ἐπιβεβλημένος Προθυπουργὸς ὁ Χακὴ Πασάς ἐδῶ. Ἀναδιοργάνωσις τοῦ στρατοῦ ἐκεῖ, ἀναδιοργάνωσις τοῦ στόλου ἐκεῖ. Λαχεῖον τοῦ στόλου ἐκεῖ, ἔρανος ὑπὲρ τοῦ στόλου ἐδῶ. Τί περισσότερα χρειάζονται δύο κράτη διὰ νὰ ἐννοήσουν ὅτι τὸ κοινὸν συμφέρον ὑπαγορεύει τὴν προσεγγίσιν;

ΤΟΞΟΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ "ΒΕΛΤΟΣ,"

ΕΙΣ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ-ΒΕΛΛΙΔΟΥ

(Παρά τὴν "ΝΕΑΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ,")

Συνδρομὴ ὠρισμένη καὶ προπληρωτέα

Ἐν Θεσσαλονίκῃ	Γρ. ἀργ.	45
Ἐν τῷ Κράτει	» »	54
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν	φρ. χρ.	15

Ἐκάστον φύλλον τιμᾶται γροσίον

Πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς εἶνε ἔγκυρος μόνον ὅταν φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν Κ. ΒΕΛΛΙΔΗΣ ἢ Ι. ΜΗΗΤΟΣ.

ΑΠΕΛΙΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Ἐνας διαβάτης, περιπατῶν πλησίον μιᾶς γαφύρας εἶδεν ἓνα ἄνθρωπον καλοενδεδυμένον, ὁ ὅποιος ἐστέκετο σκεπτικὸς πλησίον τῶν κιγκλιδίων. Παρατήρει δὲ μελαγχολικὸς τὸ θορυβῶδες ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ καὶ ρεμβώδης ἐσκέπτετο:

—Νὰ πέσω! Νὰ μὴν πέσω!

Επὶ τέλους μετὰ τινος δισταγμοῦ ἀπεφάσισε νὰ πέσῃ! Νὰ ριφθῇ εἰς τὸν ὀρμητικὸν χεῖμαρον καὶ αὐτοκτονῶν νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν βασανισμένην ζωὴν του. Ἀνέβη λοιπὸν ἐπὶ τοῦ κιγκλιδώματος καὶ ἠτοιμάζετο νὰ κάμῃ τὴν βουτιάν. Ὁ εὐαίσθητος καὶ ἐλεήμων διαβάτης ἔσπευσε τότε τροχάδην καὶ τὸν ἀπέσυρεν ἐκεῖθεν διὰ τῆς βίας, ἤρχισε δὲ νὰ τὸν ἐρωτᾷ τοὺς λόγους! δι' οὓς ἠθέλε νὰ αὐτοκτονήσῃ.

—Τί ἀφορμὰς ἔχεις, φίλε μου, διὰ νὰ θέλῃς νὰ αὐτοκτονήσῃς καὶ νὰ διαπράξῃς τοιαύτην ἁμαρτίαν ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων;

—Ἄτυχεις γάμοι, τοῦ ἀπήνησε.

—Ἄ! ὑπέλαβεν ἐκεῖνος, ἐννοῶ... ἄπιστος!

—Ὅχι, τοῦ ἀπήνησεν ὁ σωθεὶς ἐκ τῶν ὀνύχων τοῦ χάρου ἀπεναντίας μάλιστα μοῦ ἦτο πιστοτάτη, ἀλλ' ἀκούσατε πρῶτον ὅ,τι θὰ σᾶς διηγηθῶ καὶ ἔπειτα εἶπατέ μοι, παρακαλῶ, ὅταν τὸ σκέπτεται κανεὶς ἂν ἠμπορεῖ πλέον νὰ ζῆ καὶ ἂν δὲν εὐρίσκεται πρὸ τοῦ Ἀγγελικοῦ διλήμματος: νὰ ζῆ κανεὶς ἢ νὰ μὴ ζῆ.

Καὶ ἤρχισε νὰ διηγηθῆται τὰ ἑξῆς:

Ἡ σύζυγός μου ἦτο χήρα καί, ὅταν τὴν ἐνυμφεύθη, εἰσεκόμισεν εἰς τὸν οἶκόν μου καὶ τὴν ἐκ τοῦ πρώτου γάμου θυγατέρα της, κόρην ἡλικίας δέκα ὀκτῶ ἐτῶν καὶ εὐεῖδεστάτην. Ἡ κόρη ἤρесе πολὺ εἰς τὸν πατέρα μου, ὅστις, ὡς χήρος, συγκατῶκει μετ' ἐμοῦ καὶ, παρὰ τὴν περασμένην ἡλικίαν του, τὴν ἐρωτεύθη ἔμμανῶς καί, παρὰ τὰς ζωηρὰς ἀντιρρήσεις μου, τὴν ἐνυμφεύθη. Τοιοῦτοτρόπως δὲ ἐγένετο αὐτὸς μὲν γαμβρός μου, ἐγὼ δὲ πενθερός του καὶ ἡ προγονή καὶ κόρη μου ἔγεινε μητέρα μου! Ἀλλὰ μοῦ συνέβη καὶ κάτι ἄλλο ἀκόμη παραδοξότερον.

—Ἄ! τί ἄλλο;

—Ἄκουσε, σὲ παρακαλῶ, καὶ πρόσχε καλά.

Ὅταν ἡ σύζυγός μου ἔτεκεν ἓνα υἱόν, τότε ὁ υἱός μου εἶχε μὲν τὸν πατέρα μου ὡς πατέρα τοῦ πατρὸς του πᾶππον του, ἐπειδὴ ὁμοῦς ἡ σύζυγός τοῦ πάππου του καὶ συγχρόνως μᾶμμη του ἦτο καὶ ἀδελφὴ του ἐγένετο τοιοῦτοτρόπως (ὁ υἱός μου δηλ.) θεῖος

μου, ὡς ἀδελφός τῆς μητρίδος μου καὶ γυναικᾶ-δελφός τοῦ πατρὸς μου, ὡς ἀδελφός τῆς γυναικὸς του.

—Σιγὰ σιγὰ ἀρχίζω νὰ μὴ καταλαβαίνω.

—Ἐχε ὑπομονὴν ἀκούσης: Ἡ μητριὰ μου πάλιν, ἡ ὁποία συνάμα ἦτον ἀδελφὴ τοῦ υἱοῦ μου καὶ θεῖος μου καὶ ἐπομένως θεῖα μου, ἔτεκε καὶ αὐτὴ ἓνα υἱόν, ὁ ὅποιος ἦτο ὄχι μόνον ἀδελφός μου, ὡς υἱός τῆς μητρίδος μου, ἀλλὰ καὶ ἔγγονός μου, ὡς υἱός τῆς προγονῆς μου!

—Τώρα ἄρχισα νὰ τὰ μπερδεύω.

—Ὄ! θὰ μπερδευθῆς ἀκόμη πολλὰς φορές καὶ ἐπὶ τέλους θὰ χάσῃς τὸ νοῦ σου.

—Ἐξακολούθει λοιπόν!

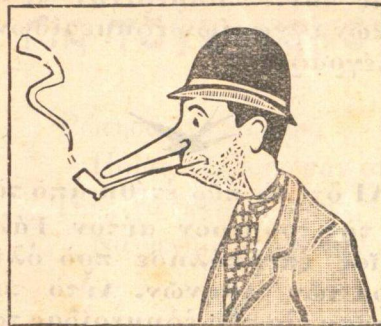
—Λοιπὸν ἡ σύζυγός μου ἦτο καὶ πενθερά τοῦ πατρὸς μου, διότι ἡ σύζυγός τοῦ πατρὸς μου ἦτο κόρη της, ὁ δὲ ἔγγονός τῆς γυναικὸς μου ἦτο καὶ ἀδελφός μου. Ἐπομένως ἡ ἐκ μητρὸς μᾶμμη τοῦ ἀδελφοῦ μου ἦτο καὶ ἰδιική μου μᾶμμη κατὰ συνέπειαν ἐγὼ, ὡς σύζυγός τῆς μᾶμμης μου, ἤμην καὶ ἔγγονός τοῦ ἑαυτοῦ μου! Ἄλλ' ἐκτὸς τούτου....

—Τί! ἔχει κι' ἄλλα;

—Ἄν ἔχη κι' ἄλλα; Ἄμα ἀκούσης καὶ τ' ἄλλα, ἀφεύκτως θὰ χάσῃς τὸ νοῦ σου!

—Φθάνει, ἀδελφέ μου, φθάνει! ἀνέκραξεν ἐκπληκτός ὁ διαβάτης· στάσου, γιατί ἀπ' ὅσα μοῦ εἶπες τώρα ἄρχισαν τὰ μυαλά μου νὰ στρίβουν! Μωρέ, τί ἤθελα ἐγὼ νὰ σὲ σώσω καὶ δὲν πήγαινα στή δουλειά μου. Ἐδῶ, φίλε μου, ἠμπορεῖ χωρὶς ἄλλο νὰ τρελλαθῇ καὶ ὁ πλέον φρόνιμος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου!

Μόλις εἶπε τὰς τελευταίας ταύτας λέξεις, συνεταράχθη ὁ ἐγκέφαλός του καὶ ἐξαλλος ὤρμησε πρὸς τὰς κιγκλίδας τῆς γαφύρας, ὁπόθεν εἶχεν ἐποσύρει πρὸ ὀλίγου τὸν ἄλλον, καὶ πηδήσας εἰς τὸ ὀρμητικὸν ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ ἐπνίγη!!

ΕΙΣ ΕΝΑ ΦΙΛΟΝ ΜΟΥ... ΜΥΤΤΑΡΑΝ

Μὴ φταρισθῆς, σοῦ λέγω, στὸ Θεό σου!

Γιαὶ ὀμπρέλλα, βλέπεις, δὲ βαστῶ

Χαρὰ Θεοῦ ἡμέρα! Ποῦ νὰ φανταστῶ

Πῶς θὰ συνάνταγα τὸ μῦτο τὸ δικό σου!...

Μ. ΖΩΓΑΣ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

Πρέπει να ομολογήσωμεν ότι κάποια ζύμωσις γίνεται εις τα εθνικά ημών πράγματα. Ο τρόπος, με τον όποιον αντιλαμβανόμεθα τας υποχρεώσεις μας απέναντι των υψίστων του γένους ημών συμφερόντων, ήμπορεί θαυμάσια να χρησιμεύση πρός παραδειγματισμόν των έπαρχιών, αί όποιαί δικαίως έχουν έστραμμένα τα βλέμματα προς την Θεσσαλονίκην. Έξηγουμέθα.

Εις επανειλημμένας προσκλήσεις του «Πολιτικού Συλλόγου» προς έκλογήν της εξελεγκτικής επιτροπής, τα μέλη έσπευσαν άθρόα να συρρευθουν εις γενικήν συνέλευσιν, εις τρόπον ώστε... καμμία καρτέλα δέν ήτο άπούσα. Μόνον κατά την τελευταίαν πρόσκλησιν, ή όποία έγινε την περασμένην Κυριακήν, απέτέλεσαν παραφωνίαν προς την όλομέλειαν... των καρτελών τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου, τα όποια παρέστησαν αυτοπροσώπως. Καί ταύτα όμως απέχώρησαν, ως ήτο έπόμενον, άμέσως αφίσσαντα... της καρτέλας να συσκευθουν περι των υψίστων του γένους ημών συμφερόντων. Καί ή καρτέλας αναποδογυρίσασαι έστειλαν την... ευχάν των με τα τέσσαρά των πόδια εις τους τιμήσαντας, δια την... μεριμνάν των προς βελτίωσιν των εθνικών μας πραγμάτων, την συνέλευσιν με την λάμπουσαν άπουσίαν των.

Άνω κάτω έκανε αυτές της ήμέρας το θέατρο του «Κήπου» αυτή ή γερμανίδα «εϋθυμος χήρα». Τι διαβολεμένη αλήθεια!... Άν και «εϋθυμος» έβαλε τόσους ανθρώπους να θυμώσουν, να χολοκιάσουν, να άναστατωθουν, να διαμαρτυρηθουν.

Φαίνεται εν τούτοις ότι οί Σέρβοι και Μαυροβούνιοι συμπολιταί μας την ήξεραν τί πράγμα ήτο, γι' αυτό δέν ήθελαν ούτε να την άκούσουν. Έλα όμως ποϋ ή κυρά «χήρα» επέμενε, καλά και δώνει, να δείξη τή φιγούρα της και να πη τάφαρμακερά της λόγια!... Γι' αυτό και οί διώκται της δέν έχασαν καιρόν και άπεφάσισαν να την έκδικηθουν. Καί αντί να ξεδιάσουν μελάνη γράφοντες διαμαρτυρίες στο Κονάκι και άρθρα στις εφημερίδες, την έξώδενσαν στα μούτρα και στα ρούχα της κυράς «χήρας» και της παρέας της, μόλις παρουσιάσθηκαν στην σκηνή.

Καθώς όμως μαυθάνομεν, ή άστννομία, άφοϋ έμάζεψε τους μελανωτάς και έξήτασεν άν ή μελάνη ποϋ έροίξαν στην «χήρα» ήτο μαύρη ή κόκκινη, τους άφησε κατόπιν να πάν να την εύρουν και να την κάνουν να μιν είνε πλέον... «εϋθυμος χήρα». Άλλ' αυτή φαίνεται κατάλαβε τί θα συνέβαινε, γι' αυτό χωρίς καμώματα περι τα ξημερώματα έπηρε τα πλυμένα της και τα μελανωμένα της και δίχως ήσυχία πήγε στην Ούγγαρία.

Άπό το βράδν εκείνο έμάθαμε ότι δέν πρέπει να πληρώνομε για να πάμε στο θέατρο μόνον και μόνο για να

ιδούμε να μας κοροϊδεύουν, αλλά πρό παντός για να μας...σακατεύουν.

Μάλιστα κύριοι! πρέπει να πληρώσετε για να σας κάμουν τή χάρι να σας αφήσουν να σακατευτήτε. Έτσι το άπαιτεί ή μόδα τώρα.

Αυτό έκανε πριν από κάμποσες ήμέρες και ένας κύριος μηχανικός. Πήγε έμμορφα-έμμορφα εις το Σκάτ-ίν-ριν του κ. Σουαρέ, έπλήρωσε, έμπήκε μέσα εις τον σουαρέ, έσακατεύτηκε και τον έβγαλαν απ' εκεί, για να φροντίση να μείνη τοδλάχιστον μόνον κουτσός.

Όσοι λοιπόν έχουν όρεξι να σπύσουν κανένα ποδάρι, ή χέρι, ή κεφάλι, ως μην χάσουν τήν ε'καιρία. Άς πάνε στους σουαρέδες του κ. Σουαρέ και νά είναι βέβαιοι ότι θα εύχαριστηθουν από σακάτεμα.

Τώρα θα μου πητε ότι οί άνδρες είναι άπρόσεκτοι γι' αυτό σακατεύονται, ενϋ ή γυναίκες δέν παθαίνουν τίποτε. Άμ' κι' εκείνες σακατεύονται και πολύ μάλιστα, αλλά δέν το καταλαβαίνουν αυτοί που της π γαίνουν εκεί....

Είναι αλήθεια ότι δέν είχαμε την εδτυχίαν να ήμεθα από τους καλεσμένους σ' ένα δείπνο, ενός φιλανθρωπικού σωματείου. Έμάθαμεν όμως ότι οί καλεσμένοι έμειναν πολύ εύχαριστημένοι και από φαγι και από πιότη και από λμα, ή όποία για οικονομικούς λόγους αντικατέστησε τον καμπανίτην.

Περισσότερον όμως από ολους έμεινε εύχαριστημένον το Διοικητικό συμβούλιον αυτού του σωματείου από μίαν πρόποσι, που έκανε εν από τα μέλη, το όποιον ανέβη εις α ι θ ε ρ ι α υ ψ η και απ' εκεί εφαντάσθη ότι το σωματειον είναι σ ω μ α α ν θ ρ ω π ο υ και το διοικητικόν συμβούλιο είναι το σ τ ο μ ά χ ι του σώματος, το όποιον βεβαίως δέχεται και χωνεύει, όσα συνάζει το σώμα!.. Με της ύγειες σας, κύριοι σύμβουλοι!

Ο ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΣ ΦΑΚΕΛΛΟΣ

Εις μίαν Θρακικήν Μητρόπολιν έδικάζετο πρό των έτων ο κ. Θωδωρής. Ο Δεσπότης έθύμωσε δια την άθυροσιμίαν του κ. Θωδωρή και του είπε:

— Έξω απ' έδω, βρε γάϊδαρε...

— Δεσπότημ', είσι μεγαλείτερος κι δέ σοι λέου τίποτα!... άπήνησεν ο κ. Θωδωρής και απέχώρησε.

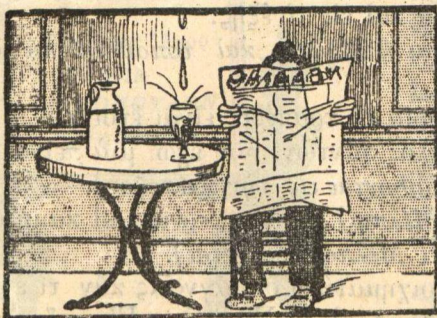
Εις την Άδριανούπολιν κατά τας εκλογάς του Φιλεπ. Συλλόγου μερικοί έξυπνοι ήθέλησαν να κοροϊδεύσουν ένα τζελέπην και του είπον:

— Ξέρεις, Μιχάλη, θέλομε να σοι κάμουνι Πρόεδρο του Συλλόγου!

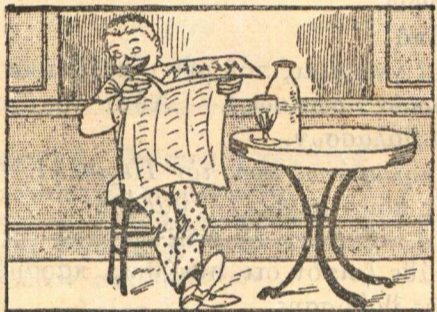
— Έγώ είμι, άπήνησεν εκείνος, Πρόεδρος στα βόδια και τα γαϊδούρια! αν θέλετε, γίνουμι και σε σας!

Ο ΣΟΥΦΛΗΣ

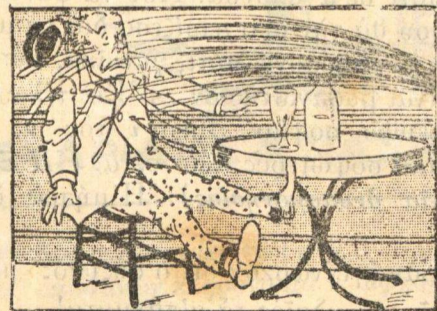

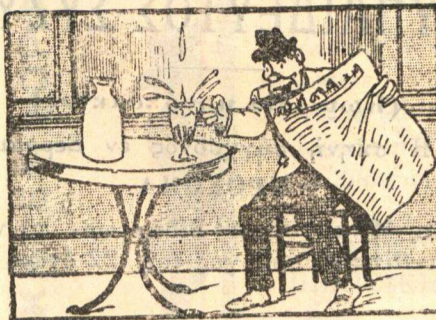
7.—'Ο ήλιος, αν και χειμωνιάτικος, έκαμε για καλά και τα λουλούδια είχαν μαραφή. 'Η μπακαλοπούλα πήρε το ποτιστηράκι της κι' έποίησε της γλάστρες. Το νερό πέρασε το χώμα και ήρξαμε να τρέχει σταγόνα προς σταγόνα από την τρύπα της γλάστρας και να πέφτη ίσα—ίσα μέσα στο ποτήρι του Μήτσου. 'Ο νερόφιλος τεριακής χωμένος, μέσα στην έφημερίδα του, δεν πήρε χαμπάρι.

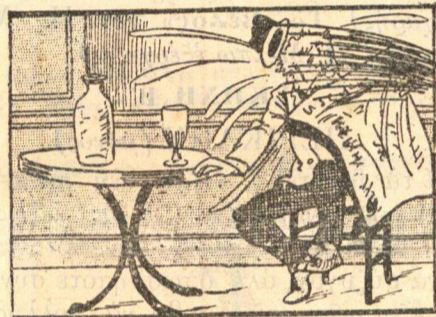
8.—'Ο Τάσος όμως, που είχε το μάτι του γαρίδα για να βλέπη τί έκαμνεν ο φίλος του, είδε τα γενόμενα και ξεκαρδίζονταν στα γέλοια. "Έκανε μάλιστα με το μάτι έναν εργάτη της εταιρείας των υδάτων, ο όποιος κατέβρεχεν εκείνη την ώρα το δρόμο, διότι ο Δήμαρχος της πόλεως θά εξήρχετο εις περίπατον ανά τα μέρη εκείνα, και έπρεπε να κατακαθίση ή σόνη.

9.—'Ο ποτιστής με τα γέλοια που τον έπιασαν να βλέπη το πάθημα του Μήτσου ξεχάστηκε κι' αφήκε το μπουρί ν' αλλάξη διεύθυνσιν. Φόρρο!... Μιά δυνατή ψυχρολουσία περιχύνει τον Τάσο απ' επάνω ως κάτω και γεμίζει μονομιάς το ποτήρι του από νερό. Τα γέλοια του Τάσου κόπηκαν σαν με μαχαίρι.

10.—Τότε ήλθεν ή σειρά του Μήτσου να σκάση τα γέλοια. Δεν κράτησεν όμως πολύ ή ευθυμία του, διότι τον πήρσεν ο θυμός, όταν είδε πως το τσίπουρό του βαφτίστηκε — αντίθετος προς την θεωρίαν του—σταγόνα προς σταγόνα χάρις εις τας φροντίδας της μοδιστρούλας.

11.—Ευτυχώς τον πήρε το σχέδιο της ψυχρολουσίας και οι θυμοί του έσβυσαν άμέσως καθώς το τσίπουρό του... Οι δύο φίλοι βρεγμένοι ως το κόκκαλο, άλλ' ευχαριστημένοι, διότι τους έδιδετο ή ευκαιρία να συμφιλιωθούν, έπλησίασαν αλλήλους και έδωσαν τα χέρια.

12.—Και, σαν καλόψυχοι και ανοιχτόκαρδοι άνθρωποι, αντί να θυμώσουν έναντιον του ποτιστή, τον προσεκάλεσαν να πάρη κι' αυτό; ένα ντούμπιο μαζί τους.

'Από τότε οι δύο φίλοι ώρκίσθησαν να μη τους μέλλει, όπως κι' αν τó πίνη ο καθένας τους «τό φαριμίκι αυτό».

Ο ΜΙΜΟΣ

Η ΕΥΠΑΙΔΕΥΤΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ

(Κωμωδία μονόπρακτος)

Ἡ σκηνὴ σύγχρονος ἐν Σέρραις

ΠΡΟΣΩΠΑ

Περικλῆς Μπαστούνης διδάκτωρ, τὰ νομικά, 30 ἐτῶν. — Ξανθίππη, σύζυγός του 22 ἐτῶν. — Μέλπω, ὑπηρέτρια.

Ἡ σκηνὴ παριστᾷ ἐστιατόριον. — Μία θύρα εἰς τὸ βάθος καὶ δύο ἐκατέρωθεν. — Ἡ τράπεζα εἶναι ἐτοιμῆ. — Ἐπὶ τινος καρέκλας ἐφημερίδες καὶ ὀλίγα βιβλία.

ΣΚΗΝΗ Α΄.

Περικλῆς, Μέλπω

(Αἰρομένης τῆς αὐλαίας εἰσέρχεται ἐκ τοῦ βάθους ἡ Μέλπω φέρονσα ἐφημερίδας).

Π. — Ἄ! ἔφεραν τὸ ταχυδρομεῖο;

Μ. — Μάλιστα, κύριε.

Π. (Ἐγχειρόμενος καὶ λαμβάνων ἀπὸ τῶν χειρῶν τῆς Μέλπως τὰς ἐφημερίδας). — Journal des Savants, Madame Bastouni. — Revue des Sciences, Madame Bastouni. «Ἀθηνα», Κυρίαν Μπαστούνη. — Ἐπετηρὶς Διδακταλικοῦ Συνδέσμου. Κυρίαν Μπαστούνη. (Χασμώμενος) Οὐφ! πλήττει κανεὶς νὰ διαβάξῃ καὶ τοὺς τίτλους μόνον. (Περιχαρῆς). Τὸ «Βέλος» Κεν Π. Μπαστούνην. Δόξα τῷ Θεῷ! (Ἡ Μέλπω ἐξέρχεται).

ΣΚΗΝΗ Β΄.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ (μόνος)

Π. — Τί τὰ θέλετε!... Ποτὲ δὲν πρέπει κανεὶς νὰ πανδρεύεται μιὰ γυναῖκα (τονίζει τὰς λέξεις) πε-πε-δευμένην! Δὲν θέλω νὰ ἰσχυρισθῶ ὅτι τοῦτο μόνον κάμνει δυστυχῆ ἓνα σύζυγον, ἀλλ' ὅποσδήποτε συντελεῖ πολὺ... Ὅταν πρὸ ἕξι μηνῶν μοῦ κατ. βῆ νὰ κολλήσω εἰς τὸν ἀτελῆ ἀξιότιμον κύριον ἑμαυτὸν μου καὶ τὸ ἕτερον ἡμισὺ του, ἐζήτησα εἰς γάμου κοινωνίαν τὴν δεσποινίδα Ξανθίππην Μακαρονίδου, περὶ τῆς ὁποίας μοῦ εἶχον εἰπῆ ὅτι εἶναι τελειόφοιτος τοῦ Ἀρσακείου, ὅτι ἔλαβε τὸ πρῶτον ἀριστα ὅτι ὁ κ. Μιστριώτης δὲν εὗρισκε καταλλήλους μέσους μέλλοντας διὰ νὰ ἐκφράσῃ τὰς ἀρίστας περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς ἀξιότιμου νῦν συμβίας μου λπίδας. Δικηγόρος ἐγώ, ἀπλοῦς δικηγόρος ἐν Σέρραις; χωρὶς τουρκικά, εἰς τὰ πνευματικά μᾶλλον δικαστήρια εξασκῶν τὸ ἐπάγγελμα, ἐκολακεύθη νὰ πάρω σύζυγον τόσῳ μορφωμένην, διὰ τὴν ὁποίαν ἡ «Νέα Ἀλήθεια» ἠμποροῦσε δικαίως αὐτὴν τὴν φορὰν νὰ γράψῃ: «Ἐν στενῷ οἰκογενειακῷ κύκλῳ ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι (μετὰ στόμφου) τοῦ ἐγκρίτου ἐν Σέρραις δικηγόρου κ. Π. Μπαστούνη μετὰ τῆς εὐπαίδετου Ἀρσακιάδος δεσποινίδος Ξανθίππης Μακαρονίδου...» Σύζυγος εὐπαίδεστο!... Ἀφοῦ ἐγώ — διελογίσθη — κάμνω εἰς τρεῖς σειρὰς ἐκάστου δικογράφου τοῦλάχιστον πέντε ἀνδρογραφίας, ὅς πῶρω γυναῖκα ποῦ νὰ ἠμπορῇ νὰ τὰς διορθώῃ! Ἐνόμιζα ὅτι ἡ εὐτυχία θὰ μὲ περιέμενε με ἀνοικτὰς ἀγκάλας. Ἀλλά, φεῦ! ἀντὶ γυναικὸς ἐνηγκαλίσθη τὸ ζωντανὸν Λεξικὸν τοῦ... (Εἰσέρχεται ἡ Ξανθίππη).

ΣΚΗΝΗ Γ΄.

Περικλῆς, Ξανθίππη

Π. — Καλὴ μέρα, Πιππούλα.

Ξ. — Τοσάκι σοὶ τὸ εἶπον. Δὲν θέλω νὰ μοὶ προσαγορεύῃς: Πιππούλαν. Βδελύσσομαι τὰ ὑποκοριστικά.

Π. — Καὶ πᾶς θέλεις νὰ σὲ λέγω;

Ξ. — «Χαῖρε, προσφιλὴς μοι Ξανθίππη», μ' ὄλον δὲ τι τυγχάνει ἀμφίβολον, ἂν σοὶ εἶμαι ἀγαπητή.

Π. — Θὰ προσπαθῶ νὰ τὸ ἀποδεικνύω περισσότερον ἀπὸ τώρα καὶ εἰς τὸ ἐξῆς.

(Εἰσέρχεται ἡ Μέλπω καὶ τοποθετεῖ τὰ φρούτα στὸ τραπέζι).

Μ. — Κυρία τὸ τραπέζι εἶναι ἔτοιμο.

Π. — Τέλος πάντων! σοῦ ἔχω μιὰ πείνα...

(Κάθονται εἰς τὴν τράπεζαν).

Π. (Τῇ Μέλπῳ). — Δὲν φρεῖς καὶ καμμιά σαρδέλα, Μέλπω; (Ἡ Μέλπω ἐξέρχεται).

Ξ. — Στοιχηματίζω ὅτι ἀγνοεῖς κἄν τί ἐστὶ σαρδέλα.

Π. (Ἐκθαμβος). — Σαρδέλα; Εἶναι ἓνα μικρὸ ψάρι ποῦ τοῦμε γιὰ ὀρεκτικόν.

Ξ. (Περιφρονητικῶς). — Ἀπάντησις νηπίου τεσσάρων ἐτῶν. (Μετὰ τόνου). — Ἐὰν αἱ γνώσεις σου περὶ σαρδέλας περιορίζονται εἰς τοῦτο μόνον, δὲν σοὶ συγχαίρω.

Π. — Εἰξιύρω ἀκόμη ὅτι τῆς παστόνου, τῆς βάζουν στὸ λάδι.

Ξ. — Ἀνοηταίνεις φίλτατε Περικλῆς. Εἰς ποῖον εἶδος ἀνήκει ἡ σαρδέλα;

Μ. (Εἰσερχομένη τὴν στιγμὴν ἐκείνην καὶ ἀρίνουσα τὸ πινάκιον τῶν σαρδελεῶν ψιθυρίζει πρὸς τὸν Περικλῆ). Εἰς τὸ γένος τῶν λειδωτῶν μοῦ τὸ εἶπε ἑκατὸ φορὲς ἡ κυρία.

(Ὁ Περικλῆς στρέφει καὶ τὴν βλέπει)

Ξ. — Ἡ σαρδέλα ἀνήκει εἰς τὸ γένος τῶν σχολοπιδειδῶν, κύριε.

Π. — Μπᾶ!

Ξ. — Καὶ γνωρίζεις ποῦ μένα κατὰ προτίησιν;

Π. (Μειδιῶν εἰρωνικῶς). — Αὐτὸ νομίζω πῶς τὸ ξέρω· εἰς τὴν θάλασσαν.

Μ. (Χαμηλοφώνως πρὸς τὸν Περικλῆ). — Μπρόβο!

Ξ. — Εἰς ποῖον μέρος τῆς θαλάσσης;

Π. — Νά, πηγαίνει, ἔρχεται... ὅπως τῆς ἔλθῃ.

Ξ. — Μάθε λοιπὸν ὅτι συνήθως παραμένει εἰς τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης.

Π. (Ἀπλῶν τὸ πιάτο). — Ἐ τότε θέλεις νὰ μοῦ βάλῃς ἄλλην μίαν εἰς τὸν πυθμένα... τοῦ πιάτου μου; (Ἡ Ξανθίππη τοῦ δίδει τὸ ζητούμενον).

Μ. — Πᾶω νὰ φέρω τὰ αὐγά. (Ἐξέρχεται).

Ξ. — Κρῖμα, Περικλῆς, ἐλάχιστα πράγματα γνωρίζεις.

Π. — Γνωρίζω νὰ εἰσπράτω τὰ εἰσοδήματά μου, τὰ ὁποῖα μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ ζοῦμε ἀξιοπρεπῶς, νὰ πέρῃς τὰ σχολαστικά σου περιοδικὰ καὶ νὰ διαβάξω τὸ «Βέλος» μου· καὶ νομίζω ὅτι αὐτὸ εἶναι ἀρκετόν.

Ξ. — Ἄ! θέλεις νὰ ὑπανιχθῆς ὅτι δὲν ἔλαβες προῖκα.

Π. — Καθόλου· θέλω μόνον νὰ πῶ ὅτι εἶμαι δυστυχὴς ἀπὸ ἕξι μηνῶν.

Ξ. (Ἐν ὀργῇ). — Τότε λοιπὸν διατὶ μ' ἐνυμφεύθης!

Π. — Διότι σὲ ἀγαποῦσα. Ποῦ νὰ φαντασθῶ ὅτι τὴν παιδείαν σου θὰ τὴν μετεχειρίζεσο διὰ νὰ μὲ βακατ' αὐτὸν τὸν τρόπον; Διότι, γυναῖκα, αὐτὸ ποῖον κάμνεις, εἶναι βουδανιστήριον... Ἐπὶ τέλους, ἐὰν ἤθελα νὰ ὑπανδρευθῶ σοφίαν, ἔπερνι τὸν κ. Μιστριώτην. Εἶναι βέβαια σοφώτερος ἀπὸ σένα. (Ἡ Ξανθίππη δεικνύει σημεῖα ἀνυπομονησίας) Ἡ μήπως δὲν τὸ παραδέχεσαι;

Ξ. — Ἐὰν ἐγὶ γνωσκον ὅτι ὁ σύζυγός μου ἠῆ εἶλεν εἶσθαι τοσοῦτον χυδαῖος τὰ αἰσθήματα!...

Π. — Ἐλα δά! καὶ σὺ δὲν κατάγεσαι ἀπὸ κανένα πρίγκηπα. Ὁ πατέρας σου ἦτο τσαροῦχᾶς.

Ξ. — Ἀκριβῶς, τούτου ἕνεκα τυγχάν· μᾶλλον ἀξέπανος, διότι κατώρθωσα νὰ ἀρθῶ εἰς τοιοῦτον ὕψος.

(Ἐπιτετα συνέχεια)

ΑΒΒΑΚΟΤΜ

Παπούτσια στέρια καὶ κομψὰ καὶ μὲ τιμὴ κὸμ-σὶ κὸμ-σὰ ἔς τοὺς Ζαχοπούλους χρονικεῖς θὰ πάρετε Θεσσαλονικεῖς!

ΕΙΣΘΕΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ;

ΕΙΣ ΤΟΥΤ

ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ

ΚΑΙ ΘΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΘΗΤΕ ΣΕ ΤΙΜΗΚΑΙ ΕΜΜΟΡΦΙΑ

ΜΠΙΡΑ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΚΑΙ ΜΕΖΕΔΕΣ ΕΚΚΛΕΚΤΟΙ

Σοῦ περισσεύει ὀλίγο χρῆμα ; Μὴν τὸ ξεοδεύεις γιὰτ' εἶνε κοῖμα. Τρέξε στὴν Τράπεζαν τῆς Μιτυλήνης Ταμειευτήριο τὸ λαϊκὸ λίγα θὰ δίνης πολλὰ θὰ πέρνη, μὲ τεσσεράμισον τοῖς ἑκατό. Κι' εἶσι χωρὶς δυσκολία ἀποκτῆς περιουσία.

Ἄστέριος Γούσιου ὁ γνωστὸς καὶ ρέκτης χαρτοπώλης στὰς Ξέρρας ὁ μοναδικὸς προμηθευτὴς εἰκόνων βιβλίων καὶ κανόνων τῆς νεολαίας ὅλης πωλεῖ παντοῖα ὑλικά τῶν χειροτεχνημάτων κι' ἀπαγορεύει πώλησιν κρυφομεϊδιαμάτων

ΓΑΛΑΚΤΟΥΧΟΝ ΑΛΕΥΡΟΝ ΣΤΩΦΕΡ

ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ & ΠΑΣΑΝΙΚΑΣ

Ὁ θέλων ἀμέριμνα νὰ ζήσῃ καὶ ἀποθανὼν κληρονομία ν' ἀφήσῃ στὴν Consolidated ν' ἀσφαλισθῆ, ἂν καλῶς ξέρει νὰ σκεφθῆ, τοῦ Χατζοπούλου, Κιάντιου, Νανώρα καὶ τὸν παρὰ του νὰ πέρη σὶν ὄρου. Καὶ τὴν National Protector τῆς πνευματικῆς ἀντιπροσωπεύει ἡ ἴδια τριάς.

Καβαλλιώται κάθε βράδν στοῦ Στρατῆ Ζαχαριάδη Χίλιων λογιῶν θὰ εἴηστε περιόημαις κον- [σέφρες καὶ χάρι στὸ σερβιζιόμα καὶ νόστιμους με- [ζέδες Μά καὶ κονιάκ ἐλλληνικὸ καθὼς καὶ τσοκο- [λάτα μύτρα ἀφράτυ καὶ ποτὰ ποικίλα ροσοδάτα εἰς τοὺς «Φιλίππους» ὅλοι σας πηγαίνετε [τρέχάτο. να βρῆτε εὐχαρίστησι κι' ἀρχοντικὸ ραχατι.

Ὅποιος θέλει νὰ φωνίσῃ εἶδη τῆς πολυτελείας στ' Ἀναστασιάδην καὶ Ραδίση ἄς πηγαίνει ἀπ' εὐθείας ἐκεῖ βρίσκει ὅτι θέλει καὶ γιὰ φτήνια ἄς μὴ τὸν μέλλῃ Τὸ Ἑρμείον ἔχει ἤδη στολισμοῦ παντοῖα εἶδη.

Στὴν Ξάνθην εἶν' ἡ «Ρούμελη» ξενῶν μοναδικὸς χωρὶς ξανθομαυροειδερές, ὀθινὸς καὶ παστρικός

Χωρὶς συλλογὴ πολλή καὶ χωρὶς πολὺ ν' ἀργήστε τρέξετε στὴν «Ἀνατολήν», ἀσφάλειαν ἐλληνικὴν στὰς πληρωμάς τῆς τακτικῆς τὴν ζώην σας ν' ἀσφαλίστε. Ἐχει ἐγγύησιν τῶν κεφαλαίων καὶ δίδει μέρισμα πολὺ γενναῖον.

Ἐπεύθυνος συντάκτης Γ. ΖΑΧΑΡΟΠΥΛΟΣ

ΗΧΩ ΤΟΥ "ΒΕΛΟΥΣ,"

- Ἐν τῷ καπηλείῳ.
 — Κύρ Μῆτρο, νὰ σοῦ πληρώσω τὸ λογαριασμὸς Πόσο ἦπια χθὲς τὸ βράδυ;
 — Δυὸ ὀκάδες, κύρ Γιάννη...
 — Δυὸ ὀκάδες!... Μά, βλέπω, κύρ Μῆτρο, πῶς ἐγὼ πίνω καὶ σὺ μεθᾶς.
 — Γιατί;
 — Γιατί, ἐδῶ καὶ τόσον καιρό, ὅλο διπλᾶ τὰ βλέπεις τὰ πράγματα!...

- Στὸν δρόμο:
 Ὁ ἐπαίτης. — Λυπήσου, κύριε, ἓνα πτωχὸ ποῦ ἔχασε τὸ ἓνα τοῦ χέρι.
 Ὁ διαβάτης. — Σὲ λυποῦμαι, φίλε μου, ἀλλὰ δὲν τὸ ἤῤρα ἐγώ.

- Τὸ ἀφεντικό:
 — Γιάννη! νὰ συνειθίσης νὰ μοῦ μιλήσῃς πάντοτε εἰς τρίτον πρόσωπον.
 — Μὰ πῶς, ἀφεντικό, ἀφοῦ εἴμαστε δύο!

- Συζυγικὴ ἀγάπη.
 — Πάει, Γιαγγκομου χάθηκα! Πρόφθασέ με!
 — Τί ἔπαθες;
 — Κατάπια μιὰ βελόνα!
 — Δὲν πειράζει; πάρε μιὰν ἄλλην.

- Εἰς τὸ καφενεῖον τοῦ Κήπου:
 — Αἶ ἐσύ, δὲν ἀκοῦς; εἶναι δέκα φορές τώρα ποῦ σὲ φωνάζω: γκαρσόν, καὶ δὲν ἀποκρίνεσαι.
 — Μὲ συγχωρεῖς, κύριε, δὲν εἶμαι γκαρσόν, εἶμαι πανδρεμμένος.

- Ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας:
 — Κατενόδιο, Βασιλάκη μου. Μὴν ξεχνᾶς νὰ μοῦ γράφῃς τακτικά.
 — Μὰ δὲν ξέρω γράμματα!
 — Αἶ τότε στέλνε μου κάρτ-ποστάλ.

- Δὲ μοῦ λὲς, κυρὰ Διαμαντούλα, τί εἶναι αὐτὸ τὸσκ... (ντρέπομαι νὰ τὸ πῶ) ποῦ χίसानεστὸ μῶλο;
 — Ἄστια, κυρὰ Δεινὴ μου, καθὼς κατανήσαμε. Νά!

εἶναι ἓνα φράγκικο σκολεϊό, ποῦ μαζεῦνται ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ μανθαίνον νὰ κάνουν εοῦμπες.

- Μεταξὺ συζύγων:
 — Ξέρεις, γυναῖκα, πῶς κάνεις κι' ἐσὺ σὰν τοὺς ἐφέδρους;
 — Γιατί;
 — Διότι ἔχεις δύο ἡλικίας. Μίαν γιὰ τὸ σπῆτι, καὶ μίαν γιὰ τὸν περίπαιτο...

- Μεταξὺ συζύγων:
 Ἐκείνη. — Ἐὰν δὲν κάνῃς ὅπως σοῦ λέγω, θὰ μὲ κάνῃς νὰ πετάξω τὰ μυαλά μου.
 Ἐκεῖνος. — Δὲν πιστεύω νὰ τὸ ἀποφασίσῃς, ἀφοῦ μάστα ἔχεις τόσο λίγα.

- Πολὸ εὐαίσθητος
 — Ἡ μαμά μου μ' ἐμάλωσε χθὲς, ἀλλὰ δὲν ἔκλαψα.
 — Γιατί;
 — Διότι δὲν εἶχα τὸ μανδηλί μου.

ΤΟ ΖΙΖΑΝΙΟΝ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΙΓΝΟΥΣ

Ρώτησα ἓνα κοιλαρᾶ
 Ποῦταν ἄλλοτε σὰν τσίρος
 Πῶς τὰ ἔφερε ἡ φορὰ
 Νὰ γενῆ χοντρος σὰν... χοῖρος;

— Μέσ' σ' αὐτά, μοῦπε, τὰ χρόνια
 Μάγουλα κανεῖς δὲν βάνει,
 Ἄν δὲν τρώγῃ ΜΑΚΑΡΟΝΙΑ
 ΚΟΥΣΚΟΥΡΑ καὶ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ.

Ἀνθοδέσμας καὶ στεφάνους
 γιὰ κηδεῖας καὶ γιὰ γάμους
 μέρα, νύχτα, πρωί, βράδυ
 βροῖσκεις στοῦ Εὐριβιάδου
 τοῦ γνωστοῦ Κωνσταντινίδου
 καὶ ἀνθέων πλεῖστα εἶδη
 Φτύνια χάρις κι' εὐωδιά
 ὁποῖος θέλει βρῆ παιδιὰ
 ἢ στοῦ Ἄϊ Θανάση πλάγι
 ἢ στὸν «Ὀλυμπόν» ἕς πάγγ.